

---

kud možno jedniček. Avšak já neznám člověka, alespoň tedy svého věku, který by jejich idealistické sny sdílel.

Snad kromě Bohouška, našeho třídního šplhouna, který ovšem dle mého není normálním člověkem, a proto se nedá počítat.

Tak tedy hluboká je propast, která zeje mezi naším světem a světem dospělých. A jestli máte pocit, že slovo ZEJE je slovo divné, tak s vámi naprosto souhlasím. Avšak trvám na něm.

Prostě mezi námi a dospělými propast zeje. No a teď se snad konečně dostanu k tomu, abych vám vysvětlil, jaký je rozdíl mezi ideou a nápadem. O nápadech a o tom, jak se na ně díváme my kluci, co spolu kamarádíme, jsem se už zmínil. Ovšem idea je něco mnohem složitějšího a podle spolužaček Palhounové a Teckertové taky mnohem hlubšího. Ze stejného zdroje jsme se s Alešem, Mirkem a Čendou rovněž dozvěděli, že zatímco nápad může mít klidně každé pako, idea může napadnout jen člověka, případně dva člověky, a to hluboce přemýšlivé. Idea je totiž myšlenka s velkým M, a případně i s dalšími velkými písmeny. Tedy MYŠLENKA.

Takže je vám snad jasné, kdo s tou ideou přišel. Samozřejmě naše milé dámy a spolužákyně, Palhounová s Teckertovou.

My si sice holek v podstatě nevšímáme nebo se o to alespoň snažíme, avšak objektivně uznáváme, že jsou prostě v životě situace, kdy se člověk bez jejich pomoci a spolupráce bohužel neobejde. Příkladně když zapomene na některý z mnoha domácích úkolů. Pak je těsně před vyučováním, případně o přestávce, jakákoli pomoc od kterékoli spolužákyně pochopitelně vítaná. A spravedlivě musím říct, že Palhounka s Teckertkou nám svou pomoc nikdy neodepřely. A totéž by se dalo říct i o napovídání. Jejich dívčí hlasy jsou jemné a zdaleka ne tak nápadné jako hluboké a drsné, případně mutující hlasy nás mužů.